

Borre heeft limonade
met prik gedronken.
Niet een beetje, maar veel te veel.
Zijn buik borrelt er helemaal van.
Maar dat is niet het ergste.
Hij heeft vooral heel erg de hik.
Radijs heeft maar een klein glas op.
Zij heeft nergens last van.
'Hé Radijs HIK,' zegt Borre.
'Ik heb de hik HIK.'
'Ja, ik hoor het. Wat irritant zeg.'
'Wat HIK moet ik HIK nu?'

Radijs denkt even na.
'Je moet heel lang je
adem inhouden.
Ik heb weleens gehoord
dat dat helpt.'
Borre houdt zijn adem in.
'Zo ja, heel goed,' zegt Radijs.
'Ik laat ondertussen Pluisdier
wel even uit.'

Als Radijs weer terug is,
ziet Borre helemaal paars.
'Ja, adem nu maar weer uit,'
zegt Radijs.
Borre proest de lucht uit.
Hij hijgt als een oude hond.
'Dit kan echt niet gezond zijn... HIK!'
'Nee, en geholpen heeft het
ook niet,' gniffelt Radijs.
'Maar misschien moet ik je
gewoon even laten...'

'...SCHRIKKEN!' gilt Radijs heel hard in Borres gezicht. Hij kijkt haar rustig aan. 'En?' vraagt Radijs. 'Mis-HIK-lukt,' hikt Borre. 'Ik zag het HIK aankomen.' 'O, dat is nou... JAMMER ZEG!' gilt Radijs plots weer. 'En nu?' 'Wat ben jij HIK voorspelbaar zeg HIK,' zegt Borre. 'Daar schrik ik echt niet van.'

Radijs loopt naar de keuken.
Ze komt terug met een glas water.
'Ik heb ook weleens gehoord,'
zegt ze, 'dat de hik overgaat als je
een glas water op zijn kop drinkt.'
Borre doet hikkend een
handstand tegen de muur.
Hij probeert te drinken.
Maar het water loopt over
zijn gezicht en in zijn oren.